

לא:

עין משפט נר מצוה

א א מיי' פ' ח' מ'כ' מ'טמ'א מ'שכ' מ'ושכ' הלכ' י':

מוסף רש"י

שמשדיון עצמן. להיל'א א'ח הורע' (ק'סו ו'טא). ובעול רישנה. שמתמ'ת בי'אה ראשונה נמ'אה האשה והלכשה ת'אה, וכשכ' בי'אה שניה היא מורעת תמ'ה וסיכ'א היא מורעת תמ'ה יולדת זכר (שורב'ן פ'). אלא סמוך לוסתה. לפני וסת נדומה יוס' א'ח. (סוטה ב'). סמוך לטבילה. לאחר שנטלה, כיוס עיניהם לא ליוס מחר (שם). ויכרה. ש'ן מוקין עטרה (מכ'כ'ס ב' ב'). שאבד לו אבידה. א'ח

מללעמיו (קדושין ב').

הדרן עלך המפלות חתיבה בנות כותים
נרות מעריסתן. מי'ס שגילה, דנומין דילי'ת חו'א נדו'ת, דקטנ' ב'ת יומ'א מ'טמ'אה צנ'ה, דמיל'א ח'ן י' א'ל' אש', מיקט' ב'ת יוס' א'ח לג'ה מ'ין, תמלוד לומר ו'א'ח' וסמי'ס א'ין דוקש'ן מ'ר'ה זו י'בי חו'ין ל'א מ'פ'רשי ל'ה, הלכ' גזיר' כ'ס' ר'ענ' (שבת טו.).

תוס' הרא"ש

שנאמר כי קולך ערב. אבל היא אינה מקלטתו בקול ערב אלא בצח ואורוס: פליק פירקא

בנות כותים נדו'ת מעריסתן. הקשה ר"ת לרבינ' דאמר בפ' אין מעמידין דתינוקת עובדת כוכבים בת ג' שנים ויום אחד הואיל ורואיה לביאה טמאה בזוה מאי שנא מבנות כותים דהחמירו אפילו מעריסותיהן מיהו ממשנה זו לא קשה דסברה גרי אמת הן דקתני מפני שטומאתן בספק דיוקן דאי חזיא טמאה מדאורייתא החמירו בהן יותר מבבבדיי כוכבים אבל קשה מר' יוסי דאמר ר' אליהבי בפ"ק דשבת אף בנות כותים נדו'ת מעריסתן בו ביום גזרו ושמעינן ליה לר' יוסי במבנות בפקי ר' ישמעאל דסבר כותים גרי אריות הן דקאמר תורמין משל עובדי כוכבים על של כותים ואומר ר"ת דהחמירו בהם לפי שהן מצויין אצל ישראל וכדי שלא טעמו בהן. ומיהו יש דברים שהקילו בהם יותר מבבבדיי כוכבים דתינוק עובד כוכבים טמא כותים דגזרו עליהם שיהיו כותבין לכל דבריהם. ועל הכותים לא גזרו אלא משום חששא דבועלי נדות כמו דתניא מתני' ואע"ג דמתני' קא סברה גרי אמת הן מסתברא דה"ל למי' גרי אריות הם דלא אשכחן תנא דפליג בהא למימר שעשו כותים כוכבים וכן לענין יין נסך לא גזרו על יין של כותים עד שבא ר' מאיר וגזר כדאיתא בפ"ק דחולין ואע"ג דר' מאיר סבר גרי אמת הן כדמוכח בשור שנגח ד' וז'

שמשין עצמן. מל'הוריע: י'כולני. ש'שהא עצמו מל'הוריע: י'בעול וישגה. שמתוך תאו'ת צעילה ראשונה תהא מורעת ונהי נמי דמוריע אחריו תקדום הורעתה בצעילה שניה: **צעון**. על ידי דם נדה שהוא סימן להריון דקדיימא לן (כמוצות דף י'): כל אשה שדמיה מרובין צניה מרובין והוא מציאו לידי עון וקדייק ר' יצחק צעון שסמוך לעון נדות שהוא מוחדר לפרוש הימנה: **ובחטא**. לשון טבילה וטהרה כדמפרש. וה"ק על ידי דם נדות שהוא מציא לידי עון מוללתי שהוא גרס לי שנצראתי וכשנתחטטת אמי ממנו יחמתני: **כר**. מנחה דהיינו סימן שלום:

בי קולך ערב. ד'אצל היא אינה מקלטתו בקול ערב אלא צ'ח ואדוס: **הדרן עלך המפלות בנות כותים**. והן יושבות על כל דם ודם. ואס' תאמר ומיפוק ליה שהן נדות מעריסתן ויש לומר דהיינו דוקא בקטנותן דלא דרשי ואשה כדאמר בגמרא אצל גדולות דמפרשי להו וטבלי לא מטמו אלא משום דיושבות על כל דם ודם: **תחתונן בעליון**. מפרש בגמרא מתמונו של צועל נדה כעליונו של זכ' דלא מטמא אלא אוכלין ומשקין ועליונו של זכ' מפרש רשכ"ס שהכריע הזכ' כצף מאזינס את האוכלין ומשקין שצף שניה ולא הירא דצפ' ר"ע (שבת דף פג.). קרי ליה היסט מה שהכריע הזכ' כצף מאזינס ^והיסט נפקא לן מאשר יגע בהס הזכ' ועליונו של זכ' נפקא לן בשמעמין מקרא אחרינו ונראה דעליונו של זכ' היינו צגד שמקלטו על הזכ' ומקלטו נגדר על הארץ ולא היינו היסט אלא כשמסיעו כולו כדאמר איזוהי מגעו שהוא ככולו הוי אומר זה היסטו: רצ"י

והא מוידה היא ובחרטה תליא מילתא ועוד קרבן שבועה בעי איתויי ומפני **מה** אמרה תורה זכר לשבעה ונקבה לארבעה עשר זכר שהכל שמחים בו מתחרטת לשבעה נקבה שהכל עצבים בה מתחרטת לארבעה עשר ^ז ומפני **מה** אמרה תורה מילה לשמונה שלא יהו כולם שמחים ואביו ואמו עצבים תניא היה ר"מ אומר מפני מה אמרה תורה נדה לשבעה מפני שרגיל בה וקץ בה אמרה תורה תהא טמאה שבעה ימים כדי שתהא חביבה על בעלה בשעת כניסתה לחופה שאלו תלמידיו את רבי דוסתאי ברבי ינאי ^ז מפני מה איש מחזר על אשה ואין אשה מחזרת על איש משל' לאדם שאבד לו אבידה מי מחזר על מי בעל אבידה מחזיר על אבידתו ומפני מה איש פניו למטה ואשה פניה למעלה כלפי האיש זה ממקום שנברא וזו ממקום שנבראת ומפני מה האיש מקבל פיוס ואין אשה מקבלת פיוס זה ממקום שנברא וזו ממקום שנבראת מפני מה אשה קולה ערב ואין איש קולו ערב זה ממקום שנברא וזו ממקום שנבראת שנאמר **ז**כי קולך ערב ומראך נאוה:

הדרן עלך המפלות חתיבה בנות
כותים נדות מעריסתן מטמאים משכב תחתון כעליון מפני שהן בועלי נדות והן יושבות על כל דם ודם ^אואין חייבין עליהן על ביאת מקדש ואין שורפין עליהם את התרומה מפני שטומאתן ספק: **גב' ה"ד** אי דקא חזיין אפילו דידן נמי ואי דלא קחזיין דידהו נמי בסתמא דכיון דאיכא מיעוטא דחזיין חיישינן ומאן תנא ^בדחייש למיעוטא ר"מ

גזירה דרצנן היא: **גב' אפילו דידן נמי**. אי חזיא צעריסתן טמאה דתניא לקמן (דף לב.) בת יוס' אחד לנדה מנין תלמוד לומר [ויקרא טו] ואשה: **דאיכא מיעוטא דחזיין**. בקטנותן: **חיישינן למיעוטא**. ומעמללין

בנות כותים פרק רביעי נדה

נקיטה. חסרה כמו (צ"ק דף מה.) ילא פלוני נקי מנכסיו: **עד דאמרה מוזני**. שידעת להסתפלל: **נקבה**. כשתנקוב ותפרש שכרך ואמנה. ונקבה נמי הכי דרשינן: **לפיך סניא קרבן**. שצועת ציטוי חטאת: **מוידה היא**. ואין כאן קרבן דהא ונעלם כמיצ' שצועת ציטוי [ויקרא ה]: **וכתרטה סניא**. לפתוח לה בחרטה ויפיר לה חסכ' שצועתה אצל קרבן אינו עוקר וממיר שצועתה ^ז: **ועוד קרבן שצועה צעי אסוי**. כשזה או שעירה והאי עוף הוא: **מסחרטס לשצעה**. ומתאחר לתשמיש בעלה כדי שתחזור ותתעבר' זכר: **מפני מה** מילה לשמונה. ולא לשצעה: **שלא יהיו הכל שמחין**. שאוכלין ושומין צסעודה ואזיו ואמו עצבים שחסורין בשתמיש: **נדה שצעה**. לאז ציולדת קאי: **מפני שאדם רגיל נאספו**. כל שעה שיראה: **קץ צה**. מאוסה עליו. אמרה תורה כל שעה שתראה תהא טמאה שצעה כדי שלא יראה רגיל צה ותמתכבד עליו: **מחזר על האשה**. אדם פניו מבקש ומחזר עד שנושא: **פניו למטה**. בשעת תשמיש: **וזו ממקום שנברא**. מסתכל בצלמה שגזר' ממנה והיא מסתכלת צו שגזרה הימנו: **מקבל פיוס**. נוח לנשות: **זה ממקום שנברא**. אדמנה.

עפר מיחוס נוח לינטול אצל צצר ועצמות קשין: **עלס** כשמכין צו קולו נשמע אצל קרקע כשמכין צו אין קולו נשמע: **הדרן עלך המפלות בנות כותים נדות מעריספן**. מקטנותן. ובגמרא מפרש טעמא: **סחסינן נעליון**. נפגשנ' [גב'ז]: **וכן יושבות על כל דם ודם**. כלומר להכי הוו צועלי נדות משום דכל דם שרואות צין אדוס צין ירוק יושבות עליו ימי נדות וזו תקלה היא להס' שאס' רואה דס' ירוק היום מתמלאת למנות שזה והוא ואס' תראה צאומס ימי נדות דס' אדוס אינה מונה אלא מיוס רל'ייה ראשונה שניה דס' ירוק טהור היא ומרל'ייה אס' היא לר'ייה למנות: **אין חייצין עליה**. הלוצב או מתכסה צאומן צגדים ונכנס למקדש פטור מקרבן או אס' נגעו אותן צגדים של משכב בחרומה מולין דלא ידעינן אי נדה היא אי לא והא דלמר דמסתמא טמאות אי לא מצינו אדם שאסר יו"ל משום דלא תימא דוקא בקטנות גזרו משום דכי חזיין לא מפרשי להו כדאיתא ברי' דא' דא' חזיין כו'. אין לפרש אי דקא חזיין אם רגילות קטנות לראות דא"כ מאי קאמר רב ששת הבי' בסתמא ואי אין רגילות לראות אמאי מטמינן בסתמא לכך פרשי' אי דקא חזיין שמיידי שראתה ותימה מאי קשה ליה א"כ אפילו לא חזיין נמי דילמא גזרו עליהן כמו שגזרו על עובדי כוכבים אע"ג דרם עובדת כוכבים כדס' בהמה הילכך בכותים נמי אע"ג דלא חזיין גזרו בהו. וי"ל משום דמתני' סברה כותים גרי אמת מרקתני ואין חייבין עליהן על ביאת מקדש מפני שטומאתן בספק הילכך לא מסתבר ליה למימר שגזרו עליהם כמו על עובדי כוכבים: חיישינן למיעוטא. ותימה הא דאמרין בפ"ק דשבת דגזירה זו מיי"ח דבר היא ומה הוצרכו לגזרו והלא בכל מקום חייש ר' מאיר למיעוטא וי"ל דמתחלה היו סבורים דכותים דרשי אשה ואשה וכי חזו מפרשי להו ושוב בדקו ומצאו דכי חזו לא מפרשי להו והוריעו לכל שהן נדות מעריסותיהן ומיהו תימה כיון דחיישינן למיעוט אפילו בדידן נמי נחווש ואמאי אמרינן בפ"ק תינוקת שלא הגיע זמנה לראות פעם ראשונה ושניה ורקא ומדרסה בשוק טהור. וכ"ת היינו דקא משני לקמן אגן דכי חזיין מפרשי להו לא גזרו בהו רבנן משום דלא שכיח כלל שלא ימצא דם בבגדה אם ראתה מ"מ נחווש שמא ספק ללידתה בשעה שגולדה ראתה בעוד שהיחה מלוכלכת בדם הלידה וי"ל דהך מיעוטא לא שכיח כלל אע"ג דקרי ליה בסמוך מיעוטא דשכיח שהטבילה קודם לאמה מ"מ בשעת הלידה לא שכיח כלל ותימה כיון דמטעמא דחיישינן למיעוטא גזרינן היכי קאמר בפ"ק דשבת אליבא דר' יוסי אף בנות כותים נדות מעריסתן בו ביום גזרו וי"ל חדא דאשכחן לר' יוסי דחייש למיעוטא ביבומת ריש פרק אלמנה ועוד דר' יוסי דאית ליה כותים גרי אריות וגזרו עליהן כדי שלא יטעמו בהם כדרך שגזרו על עובדי כוכבים והא דצריכי' לטעמא דחייש למיעוטא היינו לתק' דמתני' דסבר הן אמת הן דאמר ר' יוסי טעם מפשה (בעניבל) [בבב' בול] כו' לסייע לדברי ר"ם קאמר (או) איצטריך לאשמועינן דלא תימא היאך גזרו עליהן נדות בתי שלא יטעמו בהן כיון דאין נמצא בם נדות כלל. הילכך אשמועינן דוימנין דאיכא כי הכי דלא ליהוו מילי דרבנן כי חזוכא ואטלולא ואפילו משכח תנא דסבירא ליה כותים גרי אמת הן ולא חייש למיעוטא אומר ר"ת דאפשר דאית ליה בנות כותים נדות מעריסתן לפי שהיו מקולקין במעשיהם הרחיקום כדי שלא יטעמו בהם והא דאיצטריך לומר הכא טעמא משום דחיישינן להיא טעמא משום דכי חזיין לא מפרשי ולא משום טימור מדאיצטריך לן

נדה
א' ו'א' אשה מתעברה א'לא סמוך לזכותה. ע' לעיל י' ע"כ מר"ם דסו"ה:
תוס' ר"ה תחתון ב' וחוסיט נפקא לן מאשר יגע בהם דו"ב לקמן מנ ע"א כל אשר יגע בו הזכ' כו"ל:
הגהות מוה"ב רנשבורג
א' גמ' וי"ו אמר סמוך לענילה. י"ב ע"י סוטה דף מ ע"א תוס' שס ד"ה אלינא וכו')אין מסת' ויחזקל סי' לג' וסו"ת אכן הסהס סי' יד לא עיינו על צ' לנסח דוק ותשכח גם על מהרש"א כח"א כאן יפלא דל"כ אך אמר הש"ס ההס כי מצינו לן אלינא דמ"ד ובי' סמוך לענילה ומלא בעינא לא סמוך לנסחה לא מלי ממטר ה"ל ודו"ק:
ג' כיון שגם זכר צעולס כל שלום צעולס נשומר ובי' י"ב ע"י דרש"ת מהרל"ם דף ח ע"כ:
ג' שם ומפני מה אמרה תורה מילה לשמנה. י"ב עיין מהרל"ם ה"ל דף ט ע"כ:
ד' תו"ה כי קולך ערב. י"ב עיין לר"ף אהבה:

נדה
א' לא מצינו אדם שאסר יו"ל משום דלא תימא דוקא בקטנות גזרו משום דכי חזיין לא מפרשי להו כדאיתא ברי' דא' דא' חזיין כו'. אין לפרש אי דקא חזיין אם רגילות קטנות לראות דא"כ מאי קאמר רב ששת הבי' בסתמא ואי אין רגילות לראות אמאי מטמינן בסתמא לכך פרשי' אי דקא חזיין שמיידי שראתה ותימה מאי קשה ליה א"כ אפילו לא חזיין נמי דילמא גזרו עליהן כמו שגזרו על עובדי כוכבים אע"ג דרם עובדת כוכבים כדס' בהמה הילכך בכותים נמי אע"ג דלא חזיין גזרו בהו. וי"ל משום דמתני' סברה כותים גרי אמת מרקתני ואין חייבין עליהן על ביאת מקדש מפני שטומאתן בספק הילכך לא מסתבר ליה למימר שגזרו עליהם כמו על עובדי כוכבים: חיישינן למיעוטא. ותימה הא דאמרין בפ"ק דשבת דגזירה זו מיי"ח דבר היא ומה הוצרכו לגזרו והלא בכל מקום חייש ר' מאיר למיעוטא וי"ל דמתחלה היו סבורים דכותים דרשי אשה ואשה וכי חזו מפרשי להו ושוב בדקו ומצאו דכי חזו לא מפרשי להו והוריעו לכל שהן נדות מעריסותיהן ומיהו תימה כיון דחיישינן למיעוט אפילו בדידן נמי נחווש ואמאי אמרינן בפ"ק תינוקת שלא הגיע זמנה לראות פעם ראשונה ושניה ורקא ומדרסה בשוק טהור. וכ"ת היינו דקא משני לקמן אגן דכי חזיין מפרשי להו לא גזרו בהו רבנן משום דלא שכיח כלל שלא ימצא דם בבגדה אם ראתה מ"מ נחווש שמא ספק ללידתה בשעה שגולדה ראתה בעוד שהיחה מלוכלכת בדם הלידה וי"ל דהך מיעוטא לא שכיח כלל אע"ג דקרי ליה בסמוך מיעוטא דשכיח שהטבילה קודם לאמה מ"מ בשעת הלידה לא שכיח כלל ותימה כיון דמטעמא דחיישינן למיעוטא גזרינן היכי קאמר בפ"ק דשבת אליבא דר' יוסי אף בנות כותים נדות מעריסתן בו ביום גזרו וי"ל חדא דאשכחן לר' יוסי דחייש למיעוטא ביבומת ריש פרק אלמנה ועוד דר' יוסי דאית ליה כותים גרי אריות וגזרו עליהן כדי שלא יטעמו בהם כדרך שגזרו על עובדי כוכבים והא דצריכי' לטעמא דחייש למיעוטא היינו לתק' דמתני' דסבר הן אמת הן דאמר ר' יוסי טעם מפשה (בעניבל) [בבב' בול] כו' לסייע לדברי ר"ם קאמר (או) איצטריך לאשמועינן דלא תימא היאך גזרו עליהן נדות בתי שלא יטעמו בהן כיון דאין נמצא בם נדות כלל. הילכך אשמועינן דוימנין דאיכא כי הכי דלא ליהוו מילי דרבנן כי חזוכא ואטלולא ואפילו משכח תנא דסבירא ליה כותים גרי אמת הן ולא חייש למיעוטא אומר ר"ת דאפשר דאית ליה בנות כותים נדות מעריסתן לפי שהיו מקולקין במעשיהם הרחיקום כדי שלא יטעמו בהם והא דאיצטריך לומר הכא טעמא משום דחיישינן להיא טעמא משום דכי חזיין לא מפרשי ולא משום טימור מדאיצטריך לן

נדה
א' ו'א' אשה מתעברה א'לא סמוך לזכותה. ע' לעיל י' ע"כ מר"ם דסו"ה:
תוס' ר"ה תחתון ב' וחוסיט נפקא לן מאשר יגע בהם דו"ב לקמן מנ ע"א כל אשר יגע בו הזכ' כו"ל:
הגהות מוה"ב רנשבורג
א' גמ' וי"ו אמר סמוך לענילה. י"ב ע"י סוטה דף מ ע"א תוס' שס ד"ה אלינא וכו')אין מסת' ויחזקל סי' לג' וסו"ת אכן הסהס סי' יד לא עיינו על צ' לנסח דוק ותשכח גם על מהרש"א כח"א כאן יפלא דל"כ אך אמר הש"ס ההס כי מצינו לן אלינא דמ"ד ובי' סמוך לענילה ומלא בעינא לא סמוך לנסחה לא מלי ממטר ה"ל ודו"ק:
ג' כיון שגם זכר צעולס כל שלום צעולס נשומר ובי' י"ב ע"י דרש"ת מהרל"ם דף ח ע"כ:
ג' שם ומפני מה אמרה תורה מילה לשמנה. י"ב עיין מהרל"ם ה"ל דף ט ע"כ:
ד' תו"ה כי קולך ערב. י"ב עיין לר"ף אהבה:

נדה
א' לא מצינו אדם שאסר יו"ל משום דלא תימא דוקא בקטנות גזרו משום דכי חזיין לא מפרשי להו כדאיתא ברי' דא' דא' חזיין כו'. אין לפרש אי דקא חזיין אם רגילות קטנות לראות דא"כ מאי קאמר רב ששת הבי' בסתמא ואי אין רגילות לראות אמאי מטמינן בסתמא לכך פרשי' אי דקא חזיין שמיידי שראתה ותימה מאי קשה ליה א"כ אפילו לא חזיין נמי דילמא גזרו עליהן כמו שגזרו על עובדי כוכבים אע"ג דרם עובדת כוכבים כדס' בהמה הילכך בכותים נמי אע"ג דלא חזיין גזרו בהו. וי"ל משום דמתני' סברה כותים גרי אמת מרקתני ואין חייבין עליהן על ביאת מקדש מפני שטומאתן בספק הילכך לא מסתבר ליה למימר שגזרו עליהם כמו על עובדי כוכבים: חיישינן למיעוטא. ותימה הא דאמרין בפ"ק דשבת דגזירה זו מיי"ח דבר היא ומה הוצרכו לגזרו והלא בכל מקום חייש ר' מאיר למיעוטא וי"ל דמתחלה היו סבורים דכותים דרשי אשה ואשה וכי חזו מפרשי להו ושוב בדקו ומצאו דכי חזו לא מפרשי להו והוריעו לכל שהן נדות מעריסותיהן ומיהו תימה כיון דחיישינן למיעוט אפילו בדידן נמי נחווש ואמאי אמרינן בפ"ק תינוקת שלא הגיע זמנה לראות פעם ראשונה ושניה ורקא ומדרסה בשוק טהור. וכ"ת היינו דקא משני לקמן אגן דכי חזיין מפרשי להו לא גזרו בהו רבנן משום דלא שכיח כלל שלא ימצא דם בבגדה אם ראתה מ"מ נחווש שמא ספק ללידתה בשעה שגולדה ראתה בעוד שהיחה מלוכלכת בדם הלידה וי"ל דהך מיעוטא לא שכיח כלל אע"ג דקרי ליה בסמוך מיעוטא דשכיח שהטבילה קודם לאמה מ"מ בשעת הלידה לא שכיח כלל ותימה כיון דמטעמא דחיישינן למיעוטא גזרינן היכי קאמר בפ"ק דשבת אליבא דר' יוסי אף בנות כותים נדות מעריסתן בו ביום גזרו וי"ל חדא דאשכחן לר' יוסי דחייש למיעוטא ביבומת ריש פרק אלמנה ועוד דר' יוסי דאית ליה כותים גרי אריות וגזרו עליהן כדי שלא יטעמו בהם כדרך שגזרו על עובדי כוכבים והא דצריכי' לטעמא דחייש למיעוטא היינו לתק' דמתני' דסבר הן אמת הן דאמר ר' יוסי טעם מפשה (בעניבל) [בבב' בול] כו' לסייע לדברי ר"ם קאמר (או) איצטריך לאשמועינן דלא תימא היאך גזרו עליהן נדות בתי שלא יטעמו בהן כיון דאין נמצא בם נדות כלל. הילכך אשמועינן דוימנין דאיכא כי הכי דלא ליהוו מילי דרבנן כי חזוכא ואטלולא ואפילו משכח תנא דסבירא ליה כותים גרי אמת הן ולא חייש למיעוטא אומר ר"ת דאפשר דאית ליה בנות כותים נדות מעריסתן לפי שהיו מקולקין במעשיהם הרחיקום כדי שלא יטעמו בהם והא דאיצטריך לומר הכא טעמא משום דחיישינן להיא טעמא משום דכי חזיין לא מפרשי ולא משום טימור מדאיצטריך לן

מסורת הש"ם

א' ו'א' אשה מתעברה א'לא סמוך לזכותה. ע' לעיל י' ע"כ מר"ם דסו"ה:
תוס' ר"ה תחתון ב' וחוסיט נפקא לן מאשר יגע בהם דו"ב לקמן מנ ע"א כל אשר יגע בו הזכ' כו"ל:
הגהות מוה"ב רנשבורג
א' גמ' וי"ו אמר סמוך לענילה. י"ב ע"י סוטה דף מ ע"א תוס' שס ד"ה אלינא וכו')אין מסת' ויחזקל סי' לג' וסו"ת אכן הסהס סי' יד לא עיינו על צ' לנסח דוק ותשכח גם על מהרש"א כח"א כאן יפלא דל"כ אך אמר הש"ס ההס כי מצינו לן אלינא דמ"ד ובי' סמוך לענילה ומלא בעינא לא סמוך לנסחה לא מלי ממטר ה"ל ודו"ק:
ג' כיון שגם זכר צעולס כל שלום צעולס נשומר ובי' י"ב ע"י דרש"ת מהרל"ם דף ח ע"כ:
ג' שם ומפני מה אמרה תורה מילה לשמנה. י"ב עיין מהרל"ם ה"ל דף ט ע"כ:
ד' תו"ה כי קולך ערב. י"ב עיין לר"ף אהבה:

תורה אור השלם

- הן בענין חוללתי ובחטאין וקחמני אמרי' תהלים נא י
- והטא את הבית בדם הצפור ובמים והוצי' והוצי' החי' ובעץ הארז ובאוב ובשני התולע'ת: ויקרא יד גב
- והטאני באובב וטאסר' בהבסני ומשלג אלביק: תהלים נא ט
- שלחו בר משל ארץ משלע מדרך' אל דר' בת ציון: ישעיה טז א
- והכיר קדם כרה גדולה ויאבלו וישתו וישלחם וילכו אל אג'י'ד'ם ולא יספו עוד גודי' ארץ לבוא בארץ יש'אל:
- מלכים ב ו כג
- ויאמר נקבה שברך עלי ואתה: בראשית ל כח
- יונתי בחגי' השלע בסתר המדרג'ה דר'אני את מראי' הימשיעני את קולך בי קולך ערב ומראיך נאוה: שיר השירים ב יד

גליון הש"ם

גמ' א'ין אשה מתעברה א'לא סמוך לזכותה. ע' לעיל י' ע"כ מר"ם דסו"ה:
תוס' ר"ה תחתון ב' וחוסיט נפקא לן מאשר יגע בהם דו"ב לקמן מנ ע"א כל אשר יגע בו הזכ' כו"ל:

הגהות מוה"ב רנשבורג

א' גמ' וי"ו אמר סמוך לענילה. י"ב ע"י סוטה דף מ ע"א תוס' שס ד"ה אלינא וכו')אין מסת' ויחזקל סי' לג' וסו"ת אכן הסהס סי' יד לא עיינו על צ' לנסח דוק ותשכח גם על מהרש"א כח"א כאן יפלא דל"כ אך אמר הש"ס ההס כי מצינו לן אלינא דמ"ד ובי' סמוך לענילה ומלא בעינא לא סמוך לנסחה לא מלי ממטר ה"ל ודו"ק:
ג' כיון שגם זכר צעולס כל שלום צעולס נשומר ובי' י"ב ע"י דרש"ת מהרל"ם דף ח ע"כ:
ג' שם ומפני מה אמרה תורה מילה לשמנה. י"ב עיין מהרל"ם ה"ל דף ט ע"כ:
ד' תו"ה כי קולך ערב. י"ב עיין לר"ף אהבה: